

Fred Neil

DELFINI

Stari, beznadežni i umorni ovaj svet možda se nikada
 Promeniti neće...
 Nikada biti neće kao što običavao je biti...
 I svi ratovi, i lica im, i naličja,
 Ne mogu ga povratiti
 U negdanje stanje...
 A ja sam tragao za delfinima po morima
 I razmišljajući, pritom – misliš li, pomisliš li, ikada, katkad
 Na mene?...
 Ja nisam od onih koji će da uče ljude i svet
 Kako da se slože, ne glože...
 Znam tek, osećam, da naići će nekada, negde, jednom i mir i
 Sloga...
 Kada sva mržnja će iščileti
 Svuda, kao da nikada nigde je nije ni bilo...
 I pomislim nekad na subotnje dete,
 I na vreme mislim kada jurcasko uokolo
 Divlji,
 Pomamno, pomno
 Mislim na ta vremena... I mislim na delfine,
 Tražim ih po morima, površini, po talasima, na dnu voda i okeana,
 I pomislim – misliš li
 Ikada, i-kada-na mene?...
 A ovaj beznadežni, umorni, stari svet olinjali,
 Ovaj svet
 Ne menja se
 Baš nikako...

Legendarni, ali bezobrazno slabo znan van okvira tzv. „Griničkog folk-kantautorskog kruga“ s početka 60-ih minulog veka, kada je bio uzor i idol tada mladanah junosa poput Dilana, Erika Andersena, Ričija Hejvnsa, Hoze Felisijana, Toma Raša, Džoni Mičel i inih, **Fred Najl** (rođen 16. marta 1936. godine, u Klivlendu, Ohajo, preminuo 7. jula, 2001. godine, u Floridi) bio je introvertan i nekomunikativan, ali izuzetno samosvojan i uticajan umetnik, vanredan gitarista i uverljiv pevač. Najl je bio kompozitor neizmerne snage i sasvim lične vokacije, čije su pesme „Dolphins“, i naročito „Everybody’s Talkin“ ostaju kao nezaboravni primeri jedne prerano okončane karijere i genijalnosti vanserijskog poete i kantautora.